

P356-5950

1

LĀTVAS

No. 9. Metai XIII

Vasario-Feb. 25, 1933

LTSR valst.
respubliknē
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

Užgavėnių Sekmadienis (Quinquagesima).

E v a n g e l i j a .

MT. 4, 1—11.

ANUO metų Jėzus buvo Dvasios nuvestas į tyrus, kad būtų velnio gundytas. Išpasninkavęs keturias dešimtis dienų ir keturias dešimtis nakčių, po to buvo alkanas. Tuomet gundytojas prisiartinęs jam tarė: Jei tu Dievo Sūnus, sakyk, kad iš šitu akmenų pasidarytų duonos.

Jis, atsakydamas, tarė: Parašyta: Žmogus yra gyvas ne vien duona, bet kiekvienu žodžiu, kurs išeina iš Dievo burnos. Tuomet velnias paėmė jį i šventąjį miestą, pastatė jį ant bažnyčios viršaus ir jam tarė: Jei tu Dievo Sūnus, pulk žemyn; nes parašyta: Jis davė savo angelams paliepinu apie tave, ir jie neš tave ant rankų, kad kartais nesusižeistum sau kojos į akmenį. Jėzus jam tarė: Taip pat parašyta: Negundysi Viešpaties, savo Dievo. Velnias vėl paėmė jį i aukštą kalną, parodė jam visas pasaulio karalystes ir jų garbingumą ir jam tarė: Aš visa tai tau duosiu, jei parpuolęs pagarbinsi mane. Tuomet Jėzus jam tarė: Eik šalin, šetone! nes parašyta: Viešpatį, savo Dievą, tegarbinsi ir jam vienam te-

Tik tada žmogus garbina Dievą, kada jo būtybė persiėmusi žmoniškumo idėjomis.

L e k c i j a .

2 KORINT. 6, 1—10.

BROLIAI: mes jus raginame neimti Dievo malonės veltui. Nes jis sako: Aš išklausiu tave malonės metu ir išganymo dieną tau padėjau. Štai dabar išganymo diena! Neduokite nė vienam jokio papiktinimo, kad mūsų tarnystė nebūtų peikiama, bet visame parodykime save, kaip Dievo tarnus, didele kantrybe sielvartuose, varguose, suspaudimuose, smūgiuose, maištuose, darbuose, budynėse, pasninkuose, nekaltybe, išmintimi, romumu, meilumu, šventąja Dvasia ir neveidmaininga meile, tiesos žodžiu, Dievo jėga, teisybės ginklais dešinėje ir kairėje, garbėje ir negarbėje, tuomet piktai ar gerai apie mus kalba, laikomi suvedžiotais, tačiau tiesakalbiai, nepažistamais, tačiau žinomi; laikomi mirštančiais, nors mes dar esame gyvi; kaip nuplakti, tačiau neužmiršti; kaip nuliūdusieji, tačiau visuomet linksmi; kaip beturčiai, bet kurie daugelį daro turtingais; kaip nieko neturtingieji, tačiau visa turintieji.

tarnausi. Po to velnias paliko jį; štai prisiartinio angelai ir tarnavo jam.

Garbė, kaip šešėlis, parodo žmogų padidintą arba sumažintą, ir tik retai tikram stovy.

PELENĒS TREČIADIENIS

Gavēnios vedamoji mātis.

Pasirengimas 1. Įsivaizduokime, kaip Bažnyčia barsto šiadie tikinčiųjų galvas pelenais, kartodama žodžius, kuriuos Dievas ištarė, varydamas pirmuosius tėvus iš rojus: “*Atmīk, žmogau, jogei esi dulkė ir dulkė pavirsi.*”

Prisirengimas 2. Prašykime Viešpaties malonės, kad mes suprastume vedamąją gavėnios mintį, kad atgailos dvasioje praleistume tą laiką, kuris yra skirtas mūsų išganymui.

Tu įkvėpei Tavo šventą Bažnyčią primti mums gavėnios pradžioje tą svarbią tiesą, kurios užmiršimas pasidarė ir žemiškos ir amžinosios nelaimės šaltinis, būtent, kad žmogus yra tik dulkė ir kad dulkė turės pavirsti.

Toji tiesa turėtų būt žmogui aiškesnė už saulę, nes kasdien ir ant kiekvieno žingsnio tenka jam su ja susidurti. Gamtos galybės ir jėgos jam sako, jogei jis yra dulkė, nes nušluoja jį ir jo darbus kaip dulkes; audros, pavandenys, įvairios ligos neša jam mirtį lygiomis su menkiausiu vabalėliu; neišmatuojami žvaigždynų plotai jam sako, jogei jis yra menkesnis už dulkę, nes dulkė palyginta su žmogumi yra didesnė, negu žmogus palygintas su visuma; bočių kapai su esamomis viduje jų dulkėmis tikriausiai įrodo, jogei ir jis neužilgo virs tokiomis pat dulkėmis. O visgi tie visi taip aiškūs ir taip iškalbingi įrodymai, jogei žmogus yra dulkė, neveikia į žmogų, užtenka, kad išplėštų gamtai kokią paslaptį, padarytų kiki naują išradymą, o jau, apsvaigęs, svajoja apie savo galybę, apie viso pasaulio užvaldymą, nejaučia pareigos nusilenkti prieš Tave, Viešpatie, užmiršta, jogei yra dulkė ir kad neužilgo pavirs dulkė. O niekas nėra žmogui padaręs tiek skriaudos, nie-

kas nėra ant jo užtraukęs tiek nelaimių, kiek tas tiesos užmiršimas, nes tas užmiršimas, o ne kas kita įkvėpė jam pasitikėt savim, savyje ieškot to didumo ir toš tobulybės, kurios troškimą, Tu, Viešpatie, pasėjai į jo širdį. Apsvaigęs savo didumu ir galybe, apleido Tavo, gerojo Tėvo, namus ir iškeliauo į svetimus kraštus, ieškodamas to, ko jo širdis troško. Kadangi žmogus yra tik dulkė, todėl negalėjo rasti to ko ieškojo, o per tai pateko į neapsakomą skurdą ir vargą. Vienintelis iš to skurdo išsigelbėjimas yra sugrįžimas prie Tavo, gerojo Tėvo, visos gėrybės šaltinio ir tai sugrįžimas tuo pačiu keliu, kuriuo nueita. Nueita per daug pasitikint savim ir užmirštant, jogei žmogus yra tik dulkė, todėl grįžtant reikia atsimti tą tiesą, kuri buvo užmiršta, o kuri išėjo iš neklaidingų Tavo lūpų: “*Dulkė esi ir dulkė pavirsi.*”

Kadangi gavėnia yra tai prie Tavo, Viešpatie, sugrįžimo laikas, teisingai tat Tavo Bažnyčia, pildama mums ant galvos pelenus, primena tą tiesą, kurios užmiršimas tapo nuo Tavo atsitolinimo priežastimi: “*Atmīk žmogau, jogei dulkė esi ir dulkė pavirsi.*” Suteik, Viešpatie, mums malonės, idant nešiotume tuos pelenus mintyse per visą gyvenimą, idant nužemintai mintydami apie save ir nepasitikėdami savimi, Tavyje ir Tavo Sūnaus kančioje ieškotume sau išganymo.

Pasiketiname šiadie, Viešpatie, slopint kiekvieną puikybės ir savimeilės sujudimą, o gaivinti nusižeminimo jausmus, kartojant sau nuolatai Tavo Bažnyčios žodžius: *Atmīk žmogau, jogei dulkė esi ir dulkė pavirsi.*”

— Kaune šiemet yra 59 prad. mokyklos. Jas lanko 8,982 vaikai. Vidurinių valdžios mokyklų yra 31. Jose mokosi 3,925 mokiniai.

Maldos Apaštal. Bendroji Intencija

Kovo mėn., 1933 m.

Šv. Tėvo Pijaus XI patvirtinta
ir palaiminta.

KAD PRANYKTŲ KOMUNIZMO IR
TUTRŲ GROBĖJŲ VALDYMO
DVASIA.

Praeitą mėnesį katalikų pasaulis ypatingai meldėsi už valdovus, kad jie visi prisidėtų prie užlaikymo "Kristaus Karalystėje Kristaus taikos." Šiame kovo mėnesyje, paties Šventojo Tėvo nurodymu eis žmonių maldos prie Aukščiausiojo sosto su prašymu, kad atitolintų nuo jų tas dvi šmėklas, kurios paskutiniaisiais laikais daugiau negu kitados grąšina žmonėms savo baisenybėmis. Tos šmėklos tai yra: iš vienos pusės komunizmas, iš kitos, plutokratija: Jos gi abi yra sau priešingos ir net kovojančios viena su kita; bet nei viena iš jų žmonijai nežada to, dėlko ji yra sutverta ir ko ji pati pageidauja. Plutokratija, tai yra sudėjimas viso šalies likimo į rankas nedaugelio turtuolių, nieko nepaisančių, prieš nieką neatsokomingu ir su nieku nesiskaitančių. Toks padėjimas nėra geras, nes vienus veda prie ištvirkimo, kitus gi prie pavydo, neapykantos ir įtūžimo. Ir sielos ir kūno dalykuose tokiame padėjime visi didžiausius nuostolius kenčia. Komunizmas tai priešingumas plutokratijai, bet jisai kaip kraštutinis, patsai taip toli nueina savaties teisės paneigdamas, nebetenka lygsvaros ir atima arba žada atimti žmonėms jų švenčiausias liuosybės, nuosavybės, šeimyninės laimės, sąžinės ir Dievo garbini-
mo teisės. Prieš komunizmą ir plutokratiją Bažnyčia visados ir visur kovojo — raštais, žodžiais, įstatymais, mokyklose, teismuose, bažnyčiose ir spaudoje, kur ir

kaip tiktai galėjo: šita gi mėnesį išimtinai pasirinko maldos ginklą.

ŠV. KAZIMIERAS.

Mes lietuviai paprastai skaitome šv. Kazimierą mūsų tautos vienatiniu šventuoju, bet dėja, savo tautiniame gyvenime, viešame veikime ir savo širdies gilumoje pamirštame net atsižvelgti į Jį ir Jį savo gyvenime sekti, kaip to norėtų mūsų šv. Bažnyčia.

Mums reikėtų taip galvoti: šv. Kazimieras mūsų vienintėlis šventasis — *JIS DIDŽIAUSIAS MŪSŲ TAUTOS DIDVYRIS*. Savo gyvenimu Jisai davė mums švento gyvenimo pavyzdį — *JIS MŪSŲ TAUTOS VADAS, GYVAS LYDERIS*. Jis, būdamas dabar danguje, globoja net kartais stebūklingai mūsų žmones, tai *JIS, MŪSŲ MYLIMASIS ŠVENTASIS*. Ir toks galvojimas — visiškai teisingas. Ištikrųjų, mes Šv. Kazimierą su visa tautos istorija, paveldėjom nuo prabočių, kaip savo — Ne koks ten daktaras senuose knygyuose rado slaptų dokumentų, priparodančių jo lietuviškumą, bet milijoninės tautos kelių šimtų metų nepajudinama sąžinė apie tai liūlij!! Šv. Bažnyčios Aukščiausias pasaulyje Autoritetas tą pripažįsta!!! Ko gi daugiau reikia?

Šv. Kazimieras gyveno ne tamsiuose praeities amžiuose, bet "Renaissansgo" laikais t. y. "Atgiimo" laikais, mokslo, kultūros, meno, literatūros, kalbų, tautų atgimimo; — penkioliktame amžiuje, tame amžiuje, kuriame Mykolas A. Buonar-

otti pradėjo dabartinę Baziliką Šv. Petro Vatekane statyti, už kurią nielo gražesnio dar nepastatyta, kuriame ir Kopernikas, gyveno ir Krištupas Kolombus, ir net Liuteris. Laikai gerai žinomi. Ir šv. Kazimiero gyvenimas gerai žinomas: ne kokiame ten kaime arba užpečkyje buvo, bet sostinėse gyveno, žmonių viršūnėse jo vieta — karalaitis buvo!!... Bet koks jis šventasis mūsų karalaitis?! Galėjo gyventi kaip turtuolis, milijonierius, plutokratas: Jis pamylėjo vargšų gyvenimą ir gyveno kaip vargšas — ne iš reikalo, bet dėl apsimarinimo. Galėjo būti karaliumkraugeriu — jis nenorėjo kariauti, o norėjo tik savo tėveliui tautos reikaluose, Dievo reikaluose padėti, patarnauti, kaip nužemintas tarnas... Vargšams — artimas, bet ne kokis agitatorius, maištininkas, komunistas, revoliucijonierius ir išnaudotojas, bet jų tikras draugas, geradėjas, ramintojas.

Lietuvą mylėjo; nors ne Lietuvoj bet dėl Lietuvos gimęs. Ir Jis tą žinojo, kad Lietuva Dievo Apvaizdos Jo širdžiai iki mirčiai ir po mirties Jam pavedama — tai, Jo amžina turėjo būti karalystė. Per visą savo gyvenimą prie jos artinosi. Ir pasiekė. Mirė Lietuvoj, bet ne Lietuvai. Dėl Lietuvos Jis amžinai gyvas, amžinai artimas, amžinai pavyzdingas ir jos amžinas globėjas.

Misijų intencija.

Tolimųjų Rytų Birmanijos ir Ceylono budistų atsivertimo intencija pasimelsti.
Kovo mėn., 1933 m.

ŽODIS PROMOTORIAMS

Kovo mėn., 1933 m.

Brangūs Promotoriai:—

Gerai yra kartais pagalvoti apie savo paprasčiausias pareigas, kad ne tiek jas sau prisiminus, kiek pasiraginus prie geresnio jų atlikimo. Šį mėnesį pagalvo-

kim apie tai, kas yra "Promotorius" arba "Promotorė"? Maldos Apaštalytės įstatuose randam atsakymą, kad tai yra tokia arba toks tos draugijos narys, kuris pasižymi savo pamaldumu ir sielų išganymo uolumu.

Tas pamaldumas, aišku, daugiausia apsiereiškia Švč. Jėzaus Širdies karšta meile ir ištikimu pildymu to, ką ir visi kiti Apaštalytės Maldos nariai yra apsiėmę pildyti. Sielų gi išganymo uolumas pasirodo pastangose patraukti kuo arčiau prie Viešpaties Jėzaus visus tuos, kurie tik duodasi ton pusėn traukti.

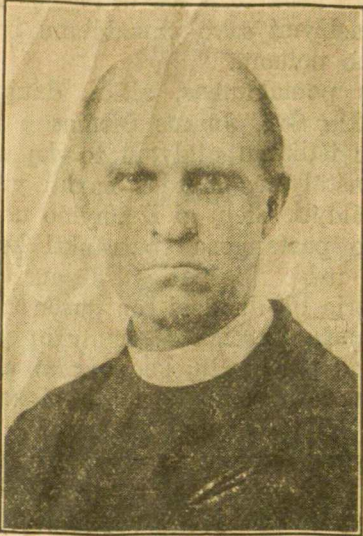
Nemaža pareiga Promotorių yra ir tame, kad prižiūrėtų, kad vardai visų tų Mald. Apašt. narių, kurie jų globai yra pavesti, būtų tinkamai užrašyti į tinkamas knygas. Jugi be to užrašymo nėra ir priklausymo prie Maldos Apaštalytės, nėra dalyvavimo jos nuopelnuose, nėra atleidų.

Labai aiški yra Promotorių pareiga, išdalinti savo kuopelės nariams mėnesinius lapelius. Būtų gerai jeigu Promotoriai lapelių dalint ne pavieniui eitų sau pasiimti, bet pasistengtų tai padaryti tik per pačių Promotorių susirinkimą, ir patys savame susirinkime pasitartų apie tos savo šventos darbuotės eigą.

Tikrai uolūs promotoriai savuose susirinkimuose nesitenkina tik sausu raportu išdavimu, bet dar rūpinasi savo patyrimu su kitais dalintis ir naujus sumanymus ir kitų pasiūlymus apsvarstyt. Kai kada pačios gyvenimo aplinkybės iškelia įvairius darbus, klausimus, kaip antai, šiemet kovo mėnesyje, su mėnesio pradžia supuola ir Gavėnios pradžia.

Gavėnios laikas, tai pasiukojimo ir apsimarinimo laikas. Tad pramotoriai te patys mėgina ir kitus paragina tai daryti, kad šimetinė Gavėnia būtų tikrai aukos, maldos, atgailos ir gailingų bei gerų darbų ypatingų prie Šventųjų Metų prisiruošimo laikui.

A. A. KUN. PETRAS SAURUSAITIS

(Pirmasis jo mirties metines minint)

Tautų apaštalas, įsižiūrėjęs į nepriemamus mūsų protui Dievo darbus, lenkia prieš juos savo galvą ir pilnas pagarbos sušunka: *“O Dievo turtų, išminties ir žinėjimo gilybe, kaip nesuprantami Jo teismai ir nesuskami Jo keliai!”* (Rom. 11, 33). Šiuo sušukimu jis kaip ir papildė pranašo posakį: *“Jis pažadina iš dulkių vargdienį ir iš purvų pakelia beturtį, kad sėdėtų su kunigaikščiais ir gautų šlovės sostą”* (1 Kar. 2, 8).

Jei tik atsidėję sektumėme, tai ir šian die pastebėtumėme tokių pat nuostabių Viešpaties Apvaizdos darbų žmonių gyvenimo tvarkyme. Pavyzdžių tam nereik kažin kur ieškoti. A. a. kun. Petro Saurusaičio gyvenimas yra gražiausias tam pavyzdys.

A. a. Petras gimė 1854 m. birželio 27 d. Šelvių kaime, Vilkaviškio parapijoje. Jo abu tėveliai buvo vargdieniai darbininkai. Abu betarnaudamu Garšvinės kaime pas ūkininką Petrą Eidukevičių susipažino ir susituokė.

Susidėję savo menką, kokį buvo tu-

rėję, uždarbėję ir padedami paties ūkininko šiaip taip nusipirko Šelviuose, arba kitaip vadinamuose Griepčiuose, pusantro margo daržą su menkomis trobelėmis. Ten apsigyvenę susilaukė iš Dievo trejeto vaikelių: dviejų dukterų ir sūnaus. A. a. kun. Petras buvo vienas iš jauniausių — priešpaskutinis.

Visame Šelvių kaime, susidedančiame iš 130 gyventojų, vienas tik Jonas Saurusaitis, t. y. velionio tėvelis, mokėjo lietuviškai skaityti. Todėl žiemos metu visas kaimas siūsdavo pas jį savo vaikučius, kad pamokytų skaityti bent iš maldaknygės. Bemokydamas kitus, neužsimiršo ir savo vaikų pamokyti.

Taigi ir a. a. kun. Petro pirmoji mokykla buvo jo tėvelis. Neilgai tačiau gavo jis savo tėveliu džiaugtis. Per daug čidelis darbštumas prie sunkių darbų parbaigė jam sveikatą ir nespėjusi išauginti savo vaikų mirtis nuvarė į kapus. Likosi motina našlė su trejeto mažų vaikų. Petras buvo penkerių metų.

Motina našlė stengėsi per kurį laiką pati viena auginti našlaičius. Be abejo, vienai apeiti ir trejetas mažų vaikučių ir darželis apdirbti — ne lengva buvo. Susigundė tekėti už antro vyro. Neilgam tačiau — už poros metų Dievas atėmė ir ją. Petrus su dviem savo seserim dabar likosi visiškai našlaitis. Kur dėtis, ką pradėti?

Susirinkę giminės nutarė vyriausią iš našlaičių — Marytę, kuri jau buvo šešiolikos metų, išleisti už vyro ir paskui jos globai palikti jaunesnius brolius ligi ateis jie į metus.

Taip ir padarė. Atėjo žentas M. Dambrauskas. Jaunavedžiai pasiėmė savo žinion visą nediduką Saurusaičių ūkį, prižadėdami neapleisti jaunesniųjų broliukų. Bet tai žadėjo, kol neturėjo savo rankoje namelio. Kai tik pasijuto laisvi, tuoj pradėjo girtuokliauti. Girtuoklis vyras pripratino girtuokliauti ir savo žmo-

na. Nededukas turtelis pradėjo nykti. Apie mokslą Petrukui, kaip buvo žadėjęsi, visai užmiršo. Vieton mokslo, Petrukas eina pas ūkininkus gyvulių ganyti.

Kas nežino, koks vargas mažiems gyvulių ganymas. Petrukas buvo vos kokių devynių ar dešimties metų. Ne ką darysi, vyresnieji liepia, eina pas ūkininką. Gyvulių didelės bandos — mažas nepajėgia suvaldyti. Ūkininkas bara. Petrukas daug kartų graudžiai apsisiverkia. Vieną kartą net bandęs pabėgti, bet ūkininkas raitas pasivijęs atgal parsivedė ir pristatė prie bandos.

Kitus metus pas kitą perėjęs ūkininką. Čia vėl vargas. Užėjo badmetis: jAVai visai neužderėjo. Ūkininkai neturėdami duonos paleisdavo savo mažiau reikalingus šeimyniškius dar kur prieš Kalėdas. Šie, neturėdami kur dingti, turėdavo eiti namas nuo namo elgetaudami (ubagaudami). Kadangi toki sunkmečio metai pasitaikė net treji pagret, tai ir Petrukui vieną žiemą teko varstyti ūkininkų durys, kol jis pagalios susirado šeimnininką, kuris apsiėmė jį priimti pas save kaiminės ganyti.

Velionis minėjo šiuos ūkininkus, kur jis ganė, būtent: Alvito par. Boblaukio kaime pas ūkininką Joną Saurusaitį; Vilkaviškio par. Bazilių kaime pas ūkininką Višniauską; taip pat Vilkaviškio par. Kaušių kaime pas ūkininką M. Čižauską; Šelvių kaime pas ūkininką Danilevičių, kur tarnavo abu su savo jaunesniąja sesute Onele. Po to vėl ištisus metus tarnavo Garšvinių kaime toje pat vietoje, kur ir jo tėveliai buvo tarnavę. Paskutinė vieta, kur teko a. a. kun. Petruui tarnauti, tai buvo — Poveičio Jonas Grajauskas.

Dabar jis pradeda mokytis siuvėjų amato. Turėdamas daugiau laisvo laiko ir būdamas geros galvos lengvai jis pramoksta patarnauti prie šv. Mišių. Atliekamu laiku jis skuba į bažnyčią patarnauti prie šv. Mišių. Tuo būdu jis susipa-

žįsta su Vilkaviškio klebonu ir dekanu a. a. kun. A. Lesniausku. Šis padeda jam išsisukti iš kariuomenės.

Rašyti pradėjęs mokytis tik aštuonioliką metų turėdamas, padedant jį mokyklas einantiems savo draugams. Per dienas užimtas, mokytis galėdavęs tik arba vakarais ar šventadieniais. Tiek turėjęs tačiau kantrybės ir ištvermės, kad vis dėlto perėjęs visą lotynų gramatiką. Tas mokslas jam paskui buvo labai sugadus, kai mokėsi į kunigus. Dabar dar jam kunigybtė nebuvo galvoje. Jis mokėsi tik taip sau, kad neleistų niekais laiko. Jo pramušta galva buvo išmokti gerai siuvėjų amato. Norėdamas šiame amate išsilavinti tiek, kad galėtų ir kunigų drabužius pasiūti, jis išvažiavo į Varšuvą. Neilgai tačiau ten sutruko. Nepatiko jam. Mat, Varšuvoje buvęs toks siuvėjų paprotys, kad šventadieniais, užuot į bažnyčią, gizelius arba siuvėjų mokinius varydavo į mokyklą mokytis. Petras paprašęs šventą dieną eiti į bažnyčią, nepakenčė tokios tvarkos. Vėly be amato, nekaip be Dievo. Todėl metęs Varšuvą grįžta jis atgal į Lietuvą.

Matyti, Dievo tokios būta valios, kad ne žmonių kūno papuošimu turės rūpintis, bet sielos papuošimu. Pagrįžęs iš Varšuvos jis gauna kun. Čižausko laišką iš Amerikos, kuriame nupiešdamas gerą tenai darbininkų gyvenimą, kviečia ir jį atvykti į Ameriką.

Susitaupęs kiek galėdamas skatiko, noringai jis leidžiasi per jūras. Kelionė tuomet buvusi labai sunki. "Bohemijos" laivas juos vežęs iš Hamburgo į New York'ą iš viso šešiolika parų. Kelionė buvo pačiu neramiuoju metu — vasario mėnesyje. Jūrose iškilusis viesulas taip juos mėtęs, kad daugelis atizadėję daugiau laivu plaukti!

Atvykus į Ameriką vėl nauji vargai. Kalbos nemoka, pinigų neturi, pažįsta-

Kun. pralotas M. Dabrila šventina Vilkaviškio kapuose ant a. a. kun. Petro Saurusaičio kapo paminklą

mų nėra. Išlipusiam iš laivo ar nereikės priplaukos garadžuose nakvoti ir laukti iš Dievo pagalbos? Dievas tačiau savųjų neapleidžia. Atsiranda koks lietuvis. Juo susirūpina ir padeda surasti kiek darbo, o paskui padeda pasiekti Shenandoh, Pa., kur gyveno minėtas kunigas Čižauskas. Jo globoje pradėjęs susipažinti su Amerikos gyvenimu.

Kadangi kun. Čižauskas buvo vienuolis, tai jo patiriamas ir a. a. kun. Petras įstoja New York'e į Redemtoristų vienuolyną. Įstojo, žinoma, kaip broliukas. Apie kunigystę jis dar nė nesvajoto. Bet kas gal svajoti, nedaug ką mokėdamas rašyti? Pas Dievą viskas tačiau yra galima. Jei Jis galėjo iš paprasto žvejo padaryti savo Bažnyčiai Vadovą, tai tuo

labiau iš menkai pramokusio kiek skaityti ir rašyti jaunikaičio galėjo padaryti savo altoriaus tarną. Reikia, mat, tokio atsitikimo:

Bebūnant a. a. kun. Petru broliuku vienuolyne, vieną kartą apsilanko pas juos vienuolijos vyresnysis. Sužinojus, kad esąs vienas brolis lietuvis, pareina jam mintis, ar nepadarius jo kunigu. Mat, lietuvių kunigų tuo metu buvo labai maža. Žmonės šaukte šaukdavosi, kad kas duotų jiems lietuvių kunigą. Paklausia vienuolyno vyresnįjį apie a. a. kun. Petrą Šis duoda kuo geriausią paliudijimą ir apie jo elgėsi ir apie gabumus. Ilgai nelaukdamas ir pasiūlo jis jam, ar nenorėtų mokyti į kunigus? Kas čia nenorės? Kad jau ir ne per jaunas buvo, bet drąsiai

priima pasiūlymą ir pradeda kartu su mažais vaikučiais eiti mokyklos mokslą.

Nelengvas tai darbas! Užgrūdintas tačiau nuo mažens vargingo gyvenimo nepasidavė visokiems abejojimams ir baimei. Mokėsi ligi kol išlaikė reikalaujamus egzaminus ir pagaliai 1893 metais buvo išvestas kunigu!

Tapęs kunigu, trejus metus turėjo eiti klebono pareigas New York'e čekų parapijoje. Po trejų metų apleido jis ne tik čekų parapiją, bet ir Redemtoristų vienuoliją, kurioje išgyveno apie penkiolika metų. Išėjo dėl to, kad jautė reikalingą eiti lietuviams į pagalbą. Lietuvių kunigų kaip tik visose vyskupijose labai trūko.

Išėjęs iš vienuolijos, prisirašė prie Hartford'o vyskupo, kuris jam davė Waterbury, Conn. lietuvių parapiją. Čia jis dirbo per 26 metus. Dirbo išsijuosęs. Parapijai daug gero padarė. Išstatė puikiausią bažnyčią, kleboniją, mokyklą, našlaičiams prieglaudą. Šelpė jaunuomenę, vienuolynus, leido laikraštėlių, knygeles... Atsidėjęs skelbė Kristaus mokslą, ypač kovojo prieš girtuokliavimą.

Daug kas jo darbavimosi neįvertina kaip reikiant ir nesupranta. Waterburio parapijonys neatjautė jo našlaičių prieglaudos reikalingumo. Už tai net turėjęs velionis apleisti parapiją, kurioje tiek metų buvo darbavęsis. Nesuprato daugelis jo blaivybės apaštalavimo.

Išiziūrėkime tik gerai į jo gyvenimą, tai suprasime viską. Tas, kuris nuo mažutėlio kūdikio našlavo, kuris vargo didžiausius vargus dėl to, kad sesuo ir švogeriš buvo girtuokliai, kuris pats ant savęs pažino neapsakomai gailėstingą Dievo Apvaizdą, argi galėjo kitaip elgtis? Vargo žmonės jį suprato ir glaudėsi prie jo. Nesuprato tik tie, kurie visa ko pilni buvo. Jie suprasti ir negalėjo. "Sotus alkano niekuomet nesupranta" — jau žmonių patarlė sako.

Pasitraukęs iš Waterbury'o, bandė dar kelerius metus klebonauti Bayonne, bet jausdamas jėgas vis silpnėjančias, nes jau buvo peršokęs septintą dešimtį, padėjojo pagaliai vyskupui už visas vietas ir stojo į Marijonų vienuoliją, kaip "*vir aggregatus*" ir juo išbuvo ligi pat savo mirties, t. y. 1932 m. kovo 5 d.

Vargu, ar galima rasti kitą tokį gražų ir pamokinantį gyvenimą, kaip a. a. kun. Petro Saurusaičio. Toki žmonės, tai retenybė! Jų gyvenimas, tai jaunosios kartoms geriausia mokykla. Čia kaip ant delno matome Dievo Apvaizdos didumą ir gerumą visiems — net menkiausiems. Teisingai tad ir velionis pats savo gyvenimą apibūdindamas pavartojo ŠS. Marijos giesmės žodžius: "*Padarė man didžius daiktus tas, kuris yra galingas ir šventas Jo vardas.*" (Luk. 1, 49).

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

A. † A.

KUN. PETRO SAURUSAIČIO

Marijonų Kol. Amž. Garb. nario metinės sukaktuvėse kovo 3 d. Chicagoje, Aušros Vartų bažnyčioje už jo sielą iškilmingos pamaldos: egzekvijos, šv. Mišios ir "libera" 8 val. ryto. Visų Rėmėjų prašome už kun. Petrą Saurusaitį sukalbėti šv. Rožančių. Teilsisi Viešpatyje.

Maldos už mirusius

Amžinąjį atilsį duok joms (jai), Viešpatie, ir amžinoji šviesa joms (jai) tešviečia. Teilsis ramybėje. Amen. (300 d. Geg. 17, 1927. "Atl. Šalt." 226 p.).

Maloningasis Viešpatie Jėzau, duok joms (jai) amžinąjį atilsį.

(300 d. Kovo 18, 1909 m. "Atl. Šalt." 227 p.).

Malonūs Praeities Atsiminimai

(Skiriu savo Vadovo a. a. Tėvo Felikso
Kudirkos atminčiai).

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

Johanniskirche (šv. Jono bažnyčia).

Praėję pro daugelį gražių, kitados buvusių katalikiškų, o dabar jau liuterių pagrobtų bažnyčių, pagalios suradome prie mažytės Klosterkirchenstrasse gatvės vienintėlę Bremene katalikišką bažnyčią, vadinamą Johanniskirche. Senutė, dar 14 šimtmeityje Tėvų Pranciškonų statytą, ligšiol išlaikiusi puikią savo išvaizdą. Jos gotiškas stilius kelte kelia kiekvieno mintį aukštyn į dangų. Ypač jos vidus — puikūs skliautai, kuriuos laiko parėmę 8 galingi šulai, daro didelio ir rimto maldininkams įspūdžio.

Ši bažnyčia savo gyvenime turėjo pereiti viso ko. Netoli porą šimtmečių buvo hugenotų pagrobtą ir buvo priversta tarnauti klaidatikiams. 1816 metais vėl buvo sugrąžinta katalikams, kuriems tarnauja ligi šių laikų.

Hugenotais buvo vadinami Prancūzijoje protestantai, arba Kalvino pasekėjai.

Bažnyčion įėję, radome kunigą bebai-giantį laikyti šv. Mišias. Pilna bažnyčia žmonių: Sesers vienuolės užėmusios pirmus suolus. Toliau, gražiai apsitaisiusių ponų ir ponių pilni suolai. Visi meldžiasi labai pavyzdingai. Bažnyčioje tyla kuo didžiausia. Valandikę pasimeldę, palaukėme, kol kunigas baigs šv. Mišias. Po Mišių nuėjome į zokrastiją paprašyti, kad ir mudviem leistų šv. Mišias atsilaukyti. Kunigas pasirodė labai mandagus. Nedar-damas mums ne mažiausios kliūtis, leido laikyti šv. Mišias. Nereikalavo net mūs dokumentų, kuriuos mudu buvome pasiruošę jam parodyti.

Pataikėme labai gerą laiką, nes kaip tik dabar altoriai buvo laisvi. Taigi abu-

du išsirengėme su šv. Mišiomis kartu. Tėvas F. Kudirka prie didžiojo altoriaus, o aš prie šoninio. Ypatingi čionai vartojami arnotai. Jie nėra kirpti panašiai, kaip dabar kad matome arnotus, bet paimtas apskritas audeklo sklypas, viduryje padaryta skylė galvai įkišti ir viskas. Užsimetus jį ant pečių, kraštai nusvyra ant rankų, ir taip reikia juos per visas pamaldas laikyti. Gana gražiai atrodo. Primena plačius senovės romėnų apsiaustus. Patogumo, tai nepatogūs — trukdo laisvą rankų judėjimą.

Šv. Mišioms patarnavo vaikučiai. Labai rintai nusiteikę. Ministrantūros žodžius kalba iš lėto ir aiškiai, bet labai vokišku akcentu. Visur vieton „s,” jie taria „z” ir vieton „p” — „b,” vieton „k” — „g”: *Et gum zbiritu tuo.*

Žmonių ir dabar prisirinko gana apščiai, nors mudu šv. Mišias laikėme ne priprastu laiku.

Grįždami namo, turėjome praeiti pro Bremeno didžiausią ir garsiausią katedrą — Domkirche. Šios puikios šventyklos pradžia siekia net 11 šimtmetį. Arkivyskupas Adalbertas (1045—72) vieton sudegusios medinės sumanė pastatyti šią puikiąją katedrą. Jos statyba truko ligi 16 šimtmečio pradžios, kada protestonai vi-siškai ją katalikams pagrobė.

Kadangi šioji bažnyčia priskaitoma prie Bremeno grožybių ir kartu primena senovės katalikų tikėjimo čionai viešpatavimą, nutarėme užėiti į ją. Buvo šventadienis. Šv. Jono katalikų bažnyčia, kaip matėme, nuo pat ankstyvo ryto pilnutėlė buvo maldininkų, o čion nematyti buvo, kad kas suvarstytų katedros duris. Tarsi visai būtų šiandie ne šventa. Įėję į vi-

du, radome tikrai bažnyčią tuštutę. Du bažnyčios prižiūrėtojai vaikštinėja po ją švilpaudami (tikrai!), tarsi kokioje paprastoje troboje. Daug dar likusių senovės katalikiškų papuošalų ir paveikslų. Vienoje koplyčioje gražus Jėzaus užgimimo ir Trijų Karalių paveikslas.

Šiaip, liūdną daro įspūdį. Tarytum būtum numirėlių buvainėje, kur viskas negyva, šalta, nejauku. Koks skirtumas tarp šv. Jono katalikų bažnyčios ir šios katedros. Anoji kad ir užkampyje, sunkiai prieinama, tačiau joje verda gyvybė — šitoj kad ir viduryje rinkos, kur iš visų kraštų dunda tramvajai ir automobiliai, žmonių pilna, bet tuštutėlė, ji niekieno netraukia. Jei ateina kas, tai tam, kad pasidairytų aplink sienas ir vėl savais keliais išeitų.

Pasidairę valandikę, ir mudu išėjome lauk, jausdami kažkokį vidujinį prisilėgimą.

Dabar laikas buvo skubėti namo pusrėčių. Juo labiau, kad dangus pradėjo niaukstytis ir buvo matyti, kad neužilgo gal būti lietaus. Iš tiesų, nesuskubome pareiti namo, o jau ėmė lyti stambiais lašais.

Stovėdamas prie lango savo hotelyje, žiūriu, kaip žmonės juda mirga miesto gatvėmis. Žiūriu, pradžios mokyklos ar kokios prieglaudos vedėjas atsiveda būrį mažų vaikučių. Visi sustatyti eilėmis. Eina tvarkoje, linksmučiai kalbasi — klega garsiai, kad net iš tolo gali girdėti malonius jų klykavimus. Jiems taip beinant šaligatviu, pradeda lytus lašnoti. Tarsi bičių spiečius, pajutę lietų, užmiršo visą drausmę ir savo mokytoją, metėsi visi kiek tik galėdami bėgti. Pasidarė didžiausias klegesys. Mat, vaikai visur vaikais, net vokiečių aštriausia disciplina nepajėgia jų tvarkoje išlaikyti!

oOo

KATALIKŲ PASAULY

PORTLAND, Ore. — Jo Eksc. Portlando vyskupas E. McCarthy paskelbė, kad katalikiška Queen ligoninė perorganizuota ir į "Class A" įskaityta.

VATIKANAS. — Grabnyčių šventės iškilmės buvo konsistorijos salėje. Kaip kas metai, taip šiemet bazilikų kapitulos, kolegijos, religiniai ordenai ir atskiros parapijos aukojo daug vaškinių žvakių.

Visos žvakės pavestos šv. Tėvo Pijaus XI nuožiūrai. Jo šventinybė šias žvakes išdalina žymiesiems Bažnyčios ir valstybės asmenims.

VATIKANAS. — Šv. Tėvas Pijus XI įpareigoja katalikus per ateinančius šventus Metus Atpirkimo Jubilėjaus Metus savo speciales maldas aukoti už tikėjimo mokslo pažangą, kad Dievas gelbėtų mokslininkams, kurie įsigilina į įvai-

rius moksliskus klausimus.

Tikrasis mokslas negali būti tikėjimui priešingas, sakė šventasis Tėvas. Netobulas ir dalinis mokslas, gali kai ką suklaidinti. Bet tikrasis mokslas, kurio siekimas yra tiesa, ir tiesa tik veda stačiai tikėjiman. Kad tikrąją tiesą patirti, pirmiausia reikia suprasti nusizeminimo dvasią.

PRANCŪZIJA. — Apskaičiuota, kad iš visų katalikų skautų Prancūzijoje aštuoni šimtai yra įstoję į seminarijas arba vienuolynus. Tik iš vienos kp. Paryžiuje 24 bernaičiai yra įstoję į seminarijas.

MUNICHAS, Bavarja. — Regensburgo vyskupas M. Buchberger reiškė norą, kad stigmatizuota Komersreuth'o mergelė Teresė Neumann būtų iš naujo ištirta. Vyskupas savo norą jai pranešė ir ji sutiko.

Kas link ištyrimo būdo, dar nenus-

presta. Tik žinoma, kad mergelę tyrinės garsieji gydytojai ir teologai. Pirmiausia nori ištirti, kaip stigmatizuota mergelė gali gyventi jau ilgiau kaip šešerius metus be jokio maisto ir be vandens. Tai nepaprastas apsireiškimas. Bus dedama pastangų sužinoti, ar tas pasireiškimas gali būti gamtiškas, o jei ne, tai turi būti viršgamtiškas ir paslaptingas.

Visas pasaulis labai įdomauja šia mergele. Ją belankant daugybė kitatikių perėjo katalikybėn. Šventasis Sostas paskatino Regensburgo vyskupą, kad stigmatizuota mergelė dar kartą būtų ištirta.

Jos tėvas naujam ištyrimui nesipriešina. Bet stato dvi sąlygas, kad ištyrimas būtų vedamas tik dabojimu, ir kad nebūtų kokios nors gydymo priemonės naudojamos.

OBERAMMERGAU, Bavarija. — Viešpaties Kančios vaidinimo pildomasis komitetas nusprendė specialiai surengti šiemet minėtą vaidinimą. Šiemet sukanka 300 metų, kaip ši miestelį ištiko didysis maras. Tai įvyko 1633 metais. Išlikusieji gyvi priėmė apžadus, kad jei kas dešimtį metų Dievo Motinos garbei rengs V. Kančios vaidinimą.

Vienas vokiečių katalikas poetas parašė naują vaidinimą, kuris šiemet bus vaidinamas. Tai bus V. Kančios vaidinimui preliudija.

Poetas eilėmis atvaizduoja maro metu įvykusias baisenybes. Kada maras smaugė apylinkių sodžių gyventojus, Oberammergau'o žmonės aplink miestelį sargybas pastatė, kurios neįleido jokio pašalinio žmogaus.

Deja, vienas šio paties miestelio gyventojų iš svetur grįžo. Jis buvo praleistas ir jis su savim parnešė maro perus. Neužilgo prasidėjo epidemija. Daug žmonių iš baimės bėgo į miškus.

Šiuo baisios nelaimės metu sveikieji gyventojai suplūdo bažnyčion ir ten kar-

štai meldamies padarė minėtus apžadus. Dievas jų pasigailėjo.

BAZELIS, ŠVEIČARIJA. — Vietos katalikų laikraštis "Basler Volksblatt" praneša, kad Mogeliavo srity, Rusijoje, bolševikai suėmė vienuolika katalikų kunigų, kurių tarpe yra vienas 81 m. amž.

Tas įvyko pereitų metų gale. Visi sumintieji Voronežo srityje pristatomi prie darbo miškuose.

Mogllevo ir Minsko srityse yra daug katalikų ir jie nusistatę prieš bolševikų tvarką. Dėlto, ten bolševikai ir vykdo šiurpus persekiojimus. Prieš katalikus naudojamos tik bolševikams žinomos žiaurybės. Tai uždrausta katalikų kunigams turėti pamaldas. Čekos agentai apnardo visus gyvenamus namus, daro kratas. Ypač ieško lotyniškų knygų, brevijorių ir mišiolų, kurių jie labiausia neapkenčia, radę gi naikina.

Kunigai gi nuolat agentų sekami. Pamaldas jie gali laikyti tik slapta kur neprieinamose agentams vietose.

VATIKANAS. — Oficialiai paskelbta, kad Popiežiaus konsistorija įvyks kovą mėn. 13 d. ir bus skirti nauji kardinolai.

Nauji kardinolai bus šie:

Apaštališkas delegatas J. Valstybėms Jo Ekse. arkivyskupas P. Fumasoni-Biondi.

J. E. Quebec'o, Kanadoj, arkiv. Villencue.

J. E. Vienos, Austrijoj, arkiv. Innitzer.

J. E. Florencijos arkiv. Elia Della Costa.

J. E. Turino arkivyskupas M. Fossati.

J. E. arkivyskupas Angelo Dolci, nuncijus (atstovas) Rumunijai.

BOSTON, Mass. — Vasario 10 d. per didelius šalčius čia sudegė St. Eulalia katalikų bažnyčia.

Mūsų Darbai

MARIJONAI LIETUVOJE

Lietuvos misijų centras yra Marijampolėje. Ten yra suspiestos visos jų centrinės įstaigos. Kitas žymus centras yra Kaune, prie šv. Gertrūdės bažnyčios. Jų skyriai yra dar Žem. Kalvarijoje, Ukmergėj ir Panevėžy. Kai kur (pav. Marijampolėj ir Žemaičių Kalvarijoje) jiems tenka dirbti ir parapijinį darbą, kitur turi tik savo bažnyčias ir namus.

Marijonų įstaigos.

1. Pirmoj eilėj čia tenka pažymėti jų labai gausią susidedančią maždaug iš 40,000 tomų biblioteką. Jei kas ir dabar norėtų sudaryti antrą tokią biblioteką, tai negalėtų, nes joj yra niekur kitur negaunamų senienų. Taip bibliotekai buvo išpirkti visi Lietuvos istorijai reikalingi Lenkuose rasti antikvarijatai, vertingieji istorijos šaltiniai, ir joj dabar yra beveik viskas, kas Lietuvos istorijai reikalinga. Biblioteka ypač atsidėjęs rūpinosi arkiv. Matulevičius, kuris surinko daug retų knygų, jas sudėliojo, išleido joms daugybę savo pinigų ir galop be skatiko, užtat su vagonu knygų, parvažiavo į Lietuvą.

Knygų yra visokių ir visokiomis kalbomis. Biblioteką prižiūri ir tvarko kun. Kriškėičukaitis. Jis į ją yra įdėjęs jau daug darbo ir biblioteką gražiai sutvarkęs. Bet ji kaip reikia tvarkyti ir kataloguoti galūtinai dar nėra baigta — tas darbas truks dar kokius 3 metus. Tada ir tikrai bus galima pasakyti, iš kiek tomų ji susideda.

Ta dar senųjų marijonų biblioteka buvo garsi prieš karą. Jos vertingais veikalais naudojosi ir Basanavičius ir P. Kriaučiūnas, ir kiti žymūs tėvynės mylėtojai.

2. *Gimnazija.* Ji yra klasinė, su loty-

nų ir graikų kalbomis. Joj mokomi berniukai. Gimnazija žmonėse turi pasitikėjimą ir turi susidariusi gerą vardą, nes marijonai yra taip pat žinomi, kaip geri pedagogai. Gimnazijai yra pastatyti moderniškai namai su pensijonatu, prie jos yra plati žaidimų ir sporto aikštė, taip pat gėlynai. Mokinių joje dabar yra apie 240.

3. *Spaustuvė.* Ji įtaisyta taip pat gana moderniškai. Joje spausdinamos įvairios gerosios knygos ir marijonų leidžiamieji laikraščiai. Ji tik vienintėlė visos Lietuvos turi graikų raidyną.

4. *Gėlynas, inspektai.* Gėlyne auginama daug ir įvairiausių, net labai retų gėlių. Tokį gėlyną taip pat retai kas turi. Inspektuose išaugina ankstyvuosius diegus, visokią rasodą. Išaugino taip pat gražų medelyną, su kurio pavyzdiniais čiepais neblogai pasirodė ir pereitoj ž. ū. parodoj; jį dabar perkelia į Panevėžį. Buvo užauginta jau apie 3,00 čiepų. Šiemet, be to, užaugino pirmųjų lietuviškų vynuogių. Išsirpo 18 kekių. Jos — prof. Totoraičio pomėgis. Šiemet vynuogių buvo 13 krūmų, kitą met bus jau apie 50. Su laiku jų augins dar daugiau, nes pirmieji rezultatai pasirodė geri.

5. *Stalių dirbtuvė.* Su moderniškomis mašinomis ir darbo įrankiais aprūpina savo dirbiniais daugelį vietos ir net Kauno gyventojų. Dirba įvairius baldus, taip pat įrengia namus. Dirbtuvė įtaisė pačių Marijonų namus ir dar 5 namus Kaune.

6. *Kalvė, siuvykla ir kitos įstaigos.* Marijonai turi savo kalvę. Joj dirba broliukai vienuoliai, kaip ir siuvykloj. Įrankiai tiek vienoj, tiek kitoj parinkti geri, pritaisyta, be to, elektra, reikalingos mašinos. Siuvykloje pačių pasiuvami reikalingi drabužiai ir bažnytiniai rūbai. Batsiuvių įstaigoje taip pat darbama su mo-

derniškomis mašinomis. Žodžiu, stengiamasi visur išsiversti patiems, kad tektų komžiausiai pirkti.

Marijonai dabar turi savo elektros stotį, kuri apšviečia ne tik vienuolyną ir bažnyčią, bet taip pat gimnaziją, dirbtuves, kalvę, parapijos namus ir kitas įstaigas. Prie vienuolyno, netoli gimnazijos, būtent ant paties Šešupės kranto, yra sodas, kuriame ne kartą tekdavo matyti ir garbingąjį arkiv. Karevičių, su pintinėle renkant nukritusius vaisius...

Visos įstaigos gražiai veikia, plečiasi ir vis negali apsidirbti. O tų darbų ir projektu, — sako marijonų viršininkas, — yra dar tiek ir tiek. Tačiau tikimės, kad Dievo padedami, galėsime dar nemaža nudirbti ne tik Jo garbei, bet ir mūsų brangios tėvynės gerovei. — *A. P.*

CHICAGO, ILL.

Marjonų Kol. Rėm. 19 skr.

Vasario 5 d. Aušros Vartų par. mokyklos kambaryje įvyko Marijonų Kol. 19 skyriaus susirinkimas, kuriame dalyvavo ir naujas mūsų parapijos vikaras kun. Adomas Jeskevičius. Jis dar yra jaunas kunigėlis, bet matyt bus darbštus ir veiklus padirbėti organizacijose.

Į Vakarinių Valstybių seimelį išrinkta sekantieji atstovai: kun. Ad. Jeskevičius, kun. L. Draugelis, E. Šiaulienė, O. Pocienė ir A. Grybas.

Šiame susirinkime nutarta dalyvauti 16 d. vasario paminėjime, kuris įvyksta McKinley Park svetainėje.

Į Marijonų Kolegijos Chicagos Apskritį išrinkta šie atstovai: kun. Ad. Jeskevičius, A. Grybas ir E. Šiaulienė.

Į Chicagos Federacijos Apskritį išrinkta: A. Peldžius, A. Grybas, kun. Ad. Jeskevičius ir E. Šiaulienė. Tie patys atstovai ir Fed. 3 skyriuje.

Į parapijos mokyklos rėmėjų komitetą išrinkta: E. Šiaulienė ir O. Dačiulienė.

Nutarta surengti Mar. Kol. 19 skyriaus naudai bunco party kovo 26 d.

Šis susirinkimas numatė ateinančią vasarą rengti parapijos naudai pikniką ir vieną pikniką Kolegijos naudai. Daržo paėminu pasirūpins A. Grybas.

A. Grybas darė pranešimą iš M. Kol. Rėm. Apskr. susirinkimo. Pranešimas priimtas.

Mūsų Kol. 19 skyrius yra pasiryžęs šiais metais pasidarbuoti, kad kuo daugiau gautų Kolegijos rėmėjų.

Žvalgaitis.

Kolegijos Rėmėji:

P. Kvieltinskas, Worcester, Mass.	3.00
K. Užubalienė, Rockford, Ill.	3.00
P. Litvinienė, Chicago, Ill.	2.00
Kun. A. Dexas, Utica, N. Y.	10.00
A. Lubertas, Chicago, Ill.	20.00
Jedvyga Kiškunas, Chicago, Ill.	8.00
O. Rašinskienė, Cicero, Ill.	25.00
K. Gaižutis, Cicero, Ill.	3.00
O. Aleknienė, Cicero, Ill.	3.00
S. Kavaliauskienė, Cicero, Ill.	2.00
O. Bulevičienė, Homestead, Pa.	3.00
E. Wilius, Maspeth, N. Y.	3.00
M. Zekutė, Lawrence, Mass.	1.00
B. Pocius, Brooklyn, N. Y.	3.00
M. Jasnauskienė, Phila. Pa.	3.00
K. Vardauskas, Chicago, Ill.	3.00
S. Makauskas, Chicago, Ill.	3.00
Vik. ir K. Jodelis, Chicago, Ill.	4.00
K. Valeskienė, Bridgewater, Mass.	3.00
K. Valeskienė, Bridgewater, Mass.	2.00
B. Dambrauskienė, Waterbury, Conn.	3.00
O. Vaškevičienė, Detroit, Mich.	3.00
E. Rukštalienė, Yonkers, N. Y.	3.00
Mrs. J. Teraila, Elmwood, Conn.	3.00
V. Kazikonienė, W. Lynn, Mass.	3.00
St. Jenčiauskas, Worcester, Mass.	3.00
O. Kildušienė, N. Manchester, Conn.	3.00
M. Slonienė, Blisville, N. Y.	2.00
A. Bartkiutė, So. Boston, Mass.	3.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas. *Kol. Rėm. Centras*

Amerikos Letuvių Žinios

KENOSHA, Wis. — Šv. Petro parapijos sodalietės mergaitės gerai susipratusios ant tvirtų pagrindų perivarkė savo draugiją. Švč. Marijos Grabnyčių dienoje visos bendrai priėmė šv. Komuniją ir viešai sudėjo priesaiką būti ištikimomis Marijai. Dabar sodaliečių yra dvi valdybos.

Augustių valdybą sudaro: dvasios vadas kun. B. P. Vitkus, prim. — Ona Laucaitė, v. pirm. — G. Klevickaitė, II v. pirm. — V. Bitautaitė, išd. — Ona Šimanskiūtė, rašt. — Stasė Kiserauskaitė. Patarėjos — sesuo M. Loretta, K. Urbikiūtė ir St. Nakrošiūtė.

Klevickaitė gabi dainininkė, ir muzikė, išrinkta suorganizuoti sodaliečių chorą ir surengti dainų programą.

Linkime p. G. Klevickaitei geriausio pasisekimo.

I jaunamečių sodaliečių valdybą įeina: dv. vadas — kun. B. P. Vitkus, pirmin. — A. Pociūtė, vice pirm. — E. Klevickaitė, rašt. — E. Tubeliūtė.

Gerb. sesuo M. Loretta deda pastan-

gu, kad Kenoshoj gyvuotų sodalietės. Jos jau gyvuoja ir, duok Dieve, kad kuo ilgiausiai gyvuotų ir mokėtų prisikalbinti kitas mergaites ir visur rodytų gražų pavyzdį.

Linksmutė.

CHICAGO, ILL. — Metinis "Draugo" koncertas gražiausiai pavyko, nes Chicagos lietuvių visuomenė, gausingai atsilankydama, parodė savo nuoširdų pritarimą jo dirbamiems darbams ir gilų įvertinimą tų pastangų, kokios yra dedamos lietuvių tautos ir visuomenės gerovei. "Draugo" koncertas, kad ir su aukšta šiais laikais įžanga, nei vieno neapvylė. Visi buvo patenkinti ir nesigailėjo atsilankę.

— ADAKAVO bažnyčia susilaukė iš parapijonų auką — naujas ir puošnias stacijas.

PER ROMA Į LIETUVĄ

Popiežius Pijus XI paskelbė Šventuosius, Jubiliejaus Metus. Kaip jau buvo paskelbta, jie prasidės balandžio 2 d. Tai Kristaus Mirimo ir Prisikėlimo jubiliejus.

Gana daug lietuvių kiekvienais metais vyksta į Lietuvą. Be abejo, ir šiais metais nemažai mūsų tautiečių važiuos saviškių Lietuvoje aplankyti. Dėl to ta pačia proga jie galėtų ir Romon nuvykti. Tas pats važiavimas per Atlantiką. Išlaidų gi ekstra nedaug tebus. Nauda labai didelė religiniu atžvilgiu. Be to, pamatyti Amžinąjį Miestą irgi yra svarbus dalykas.

Laiko nedaug. Reikėtų suskubti rengtis kelionėn, apsirūpinti reikalingais dokumentais. Ekskursijos organizavimo centru numatoma A. L. R. K. Federacijos raštinė ir mūsų dienraščio redakcija:

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Atlaidų Lapelis

Iš "Laivo" skaitytojos gavome anglišką lapelį su prašymu išversti jį lietuviškai ir ant geros popieros už tinkamą atlyginimą išspausdinti ir jai prisiųsti.

Lapelio lietuviškas vertimas:

ATLEIDIMO KRYŽIUS.

Atlaidai.

Jo Šventinybė Popiežius Pijus X Brolijos artimams įžeidimus atleidžiant, Dievo gailestingumą pelnyti atleidimo kryželiui suteikė šiuos atlaidus:

1. Nešiojantiems ši atleidimo kryželį — 300 d. atlaidų kartą dienoje.
2. Jį dievobaimingai bučiuojantiems — 100 d. atlaidų kiekvieną kartą.
3. Jį turint prieš akis už kiekvieną sukalbėjimą maldelės "T ē v e mūsų, kuris esi danguje, atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleikiame savo kaltininkams. Švč. Panelė, užatrykie už mus!" — 7 metų ir 7 gavėnių atlaidai.
4. Atlikus išpažintį ir prie šv. Komunijos einant šventėse: a) Penkių Jėzaus žaizdų, b) Šv. Kryžiaus atradimo dienoje, Nekalto Prasidėjimo ir Švč. Panelės Septynių Sopoly — visuotini atlaidai.

5. Mirštantiems, priėmus šv. Sakramentus ar bent tikrą gailestį už nuodėmes sužadinus, kuomet jau nėra jokios galemybės sakramentus priimti, pilni bei visuotiniai atlaidai ši kryželį bučiuojant ir artymams visus įžeidimus atleidžiant, kad Dievo gailestingumo patirti.

(Popiežiaus raštas kun. Lemann duotas birželio 1 d. 1905 m. su parašu Kard. Tripepi atlaidų kongregacijos prefekto).

Šio kryžiaus didžiųjų malonių pelnytojiems patariama: savyje visuomet žadinti Dievo didesnę meilę, Švč. Paneli visiškai pasiūkoti, prie Apaštalų Šv. Sosto gilesnį prisirisimą, visai krikščio-

nijai maldauti sątaikos, vienybės, gailestingumo ir gražaus visiems atgailos dvasioje sugyvenimo.

Šv. Sosto antras raštas lapkr. 14 d. 1905 m. Jo Šventinybė Popiežius Pijus X paaiškina, kad atleidimo kryželio atlaidus galima aukoti skaistyklėje kentančioms sieloms.

Bažnyčios Vyriausybės duotas patvirtinimas sausio 15 d. 1907 m.

Kunigui ši atleidimo kryželį šventinant, užtenka jį kryžiaus ženklų palaiminti bei peržegnoti, kad visi minimi atlaidai jam būtų pridėti.

P. S. Prašytojai ir visiems "Laivo" skaitytojams turime paaiškinti, kad prisiūstas angliškas atlaidų lapelis, kurio gražų turinį lietuviškai čionai padėjome, turi vieną didelį trukumą: jo spausdinimo vietas Vyskupo nenurodyta duotasis atlaidų autentiškumo patikrinimas bei parašas, be kurio lapelyje garsinamiems atlaidams nebegalima tikėti ir nors jie būtų teisingai Popiežiaus suteikti, tai šiuo būdu jie yra neteisingai garsinami.

Tą prierasą "Laivo" Redakcija duoda tikslu visus įspėti, kad ant tikiybinių ir atlaidus garsinančius raštų, lapelių ir knygų bei knygelių visuomet paieškotų vietos spausdinimo bei išleidimo Vyskupo parašo, kurio neradę, nežino, kad tokiu leidiniu niekas tikiybiniais tikslais nebegali be sunkios nuodėmės prieš Katalikų Bažnyčios įstatymus naudotis.

"Laivo" Redakcija.

IŠ KAUNO.

— Sausio 12 d. Vokietijos atstovas Lietuvai p. Moraht įteikė p. Respublikos Prezidentui savo atšaukimo raštus. Išvažiavo.

— Krautuvninkai pajuto negerovę. Negali pragyventi. Dalis neįstengia nė patento išsipirkti. Daug krautuvų užsida-